

Numele și prenumele concurentului -	
Nr lucrare/sală -	
Biserica, data și faza concursului -	
Nume corector -	Punctaj final

Referința	Versetele	pct minus	obs
1:1	Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, nădejdea noastră,		
1:2	către Timotei, adevăratul meu copil în credință: Har, îndurare și pace de la (dela) Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la (dela) Hristos Isus, Domnul nostru!		
1:3	Dupăcum te-am rugat la plecarea mea în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură,		
1:4	și să nu se țină de basme și de înșirări de neamuri fără sfârșit, care (cari) dau naștere mai mult la certuri de vorbe, decât fac să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credință, așa fac și acum.		
1:5	Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută.		
1:6	Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri, au rătăcit și s-au apucat de flecării.		
1:7	Ei vor să fie învățători ai Legii, și nu știu nici măcar ce spun, nici ce urmăresc.		
1:8	Noi știm că Legea este bună dacă cineva o întrebuințează bine,		
1:9	căci știm că Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fărădelege și nesupuși, pentru cei nelegiuți și păcătoși, pentru cei fără evlavie, necurați, pentru ucigătorii de tată și ucigătorii de mamă, pentru ucigătorii de oameni,		
1:10	pentru curvari, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru cei mincinoși, pentru cei ce jură strîmb, și pentru orice este împotriva învățaturii sănătoase: -		
1:11	potrivit cu Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu care mi-a fost încredințată mie.		
1:12	Mulțămesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere, și m-a pus în slujba Lui,		
1:13	măcarcă mai înainte eram un hulitor, un prigonitor și batjocoritor. Dar am căpătat îndurare, pentru că (pentru) lucrăm din neștiință, în necredință!		
1:14	Și harul Domnului nostru s-a înmulțit peste măsură de mult împreună cu credința și cu dragostea care este în Hristos Isus.		
1:15	O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși” dintre care cel dintâi sunt (sînt) eu.		
1:16	Dar am căpătat îndurare, pentru ca (pentru) Isus Hristos să-și arate în mine, cel dintâi, toată îndelunga Lui răbdare, ca o pildă celor ce ar crede în El, în urmă, ca să capete viața veșnică (vecinică).		
1:17	A Împăratului veșnicilor (vecinicilor), a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin.		
1:18	Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, după proorociile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele să te lupți lupta cea bună,		
1:19	și să păstrezi credința și un cuget curat pe care unii l-au pierdut, și au căzut din credință.		
1:20	Din numărul lor sunt (sînt) Imeneu și Alexandru pe care (cari) i-am dat pe mâna Satanei, ca să se învețe să nu hulească.		

2:1	Vă îndemn, deci (dar), înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri (mulțămiri) pentru toți oamenii,		
2:2	pentru împărați și pentru toți cei ce sunt (sînt) înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pacinică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea.		
2:3	Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, mântuitorul nostru,		
2:4	care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.		
2:5	Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos,		
2:6	care S-a dat pe Sine însuși, ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărat la vremea cuvenită,		
2:7	și propovăduitorul și apostolul lui am fost pus eu-spun adevărul în Hristos, nu mint-ca să învăț pe Neamuri credința și adevărul.		
2:8	Vreau, deci (dar), ca bărbații să se roage în orice loc, și să ridice spre cer mâni curate, fără mânie și fără îndoieli.		
2:9	Vreau, de asemenea (deasemenea), ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe,		
2:10	ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care (cari) spun că sunt (sînt) evlavioase.		
2:11	Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.		
2:12	Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus (pe sus) de bărbat, ci să stea în tăcere.		
2:13	Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva.		
2:14	Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.		
2:15	Totuși (Totuș) ea va fi mântuită prin nașterea de fii, dacă stăruiesc cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.		
3:1	Adevărat este cuvântul acesta: „Dacă rîvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun.”		
3:2	Dar trebuie ca episcopul să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înțelept, vrednic de cinste, primitor de oaspeți, în stare să învețe pe alții.		
3:3	Să nu fie nici bețiv, nici bătăuș, nici doritor de câștig mîrșav, ci să fie blând, nu gîlcevitor, nu iubitor de bani;		
3:4	să-și chivernisească bine casa, și să-și țină copiii în supunere cu toată cuviința.		
3:5	Căci dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?		
3:6	Să nu fie întors la Dumnezeu de curând, ca nu cumva să se îngîmfe și să cadă în osînda diavolului.		
3:7	Trebuie să aibă și o bună mărturie din partea celor de afară, ca (pentruca) să nu ajungă de ocară, și să cadă în cursa diavolului.		
3:8	Diaconii, de asemenea (deasemenea), trebuie să fie cinstiți, nu cu două fețe, nu băutori de mult vin, nu doritori de câștig mîrșav:		
3:9	ci să păstreze taina credinței într-un cuget curat.		
3:10	Trebuie cercetați întâi, și numai dacă sunt (sînt) fără prihană, să fie diaconi.		
3:11	Femeile, de asemenea, trebuie să fie cinstite, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate lucrurile.		

3:12	Diaconii să fie bărbați ai unei singure neveste, și să știe să-și cârmuiască bine copiii și casele lor.		
3:13	Pentru că (pentrucă) cei ce (ceice) slujesc bine ca diaconi, dobîndesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus.		
3:14	Îți scriu aceste lucruri cu nădejde (nădejdea) că voi veni în curând la tine.		
3:15	Dar dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului.		
3:16	Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce (Celce) a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”		
4:1	Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile (vremile) din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor,		
4:2	abătuți de fățărnicia unor oameni care (cari) vorbesc minciuni, însemnați cu ferul roșu (roș) în însuși (însuș) cugetul lor.		
4:3	Ei opresc căsătoria și întrebuițarea bucatelor pe care (cari) Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulțumiri (mulțămiri) de către cei ce (ceice) cred și cunosc adevărul.		
4:4	Căci orice faptură a lui Dumnezeu este bună: și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumiri (mulțămiri);		
4:5	pentru că (pentrucă) este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.		
4:6	Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale bunei învățături pe care ai urmat-o până acum.		
4:7	Ferește-te de basmele lumești și băbești. Caută să fii evlavios.		
4:8	Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucît ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.		
4:9	Iată un cuvânt adevărat și cu totul vrednic de primit!		
4:10	Noi muncim, în adevăr, și ne luptăm, pentru că (pentrucă) ne-am pus nădejdea în Dumnezeul cel viu, care este mântuitorul tuturor oamenilor, și mai ales al celor credincioși.		
4:11	Poruncește, și învață aceste lucruri.		
4:12	Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.		
4:13	Până voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare, și la învățătura pe care o dai altora.		
4:14	Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin proorocie, cu punerea mânilor de către ceata presbiterilor.		
4:15	Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca (pentruca) înaintarea ta să fie văzută de toți.		
4:16	Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.		
5:1	Nu mostra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată; pe tineri sfătuiește-i ca pe niște frați;		
5:2	pe femeile bătrâne, ca pe niște mame; pe cele tinere, ca pe niște surori, cu toată curăția.		
5:3	Cinstește pe văduvele care (cari) sunt (sînt) cu adevărat văduve.		

5:4	Dacă o văduvă are copii sau nepoți de la (dela) copii, aceștia să se deprindă să fie evlavioși întâi față de cei din casa lor, și să răsplătească ostenelele părinților, căci lucrul acesta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.		
5:5	Cea cu adevărat văduvă, care a rămas singură, și-a pus nădejdea în Dumnezeu, și stăruiește, zi și noapte, în cereri și rugăciuni.		
5:6	Dar cea dedată la plăceri, cu toate (măcar) că trăiește, este moartă.		
5:7	Poruncește și aceste lucruri, ca să fie fără vină.		
5:8	Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință, și este mai rău decât un necredincios.		
5:9	O văduvă, ca să fie înscrisă în lista văduvelor, trebuie să n-aibă mai puțin de șazeci de ani, să nu fi avut decât (de cât) un singur bărbat;		
5:10	să fie cunoscută pentru faptele ei bune; să fi crescut copii, să fi fost primitoare de oaspeți, să fi spălat picioarele sfinților, să fi ajutat pe cei nenorociți, să fi dat ajutor la orice faptă bună.		
5:11	Dar pe văduvele tinere să nu le primești: pentru că (pentru că) atunci când le desparte pofta de Hristos, vor să se mărite din nou,		
5:12	și se fac vinovate de faptul că își calcă credința dintâi.		
5:13	Totodată, se deprind să umble fără nici o treabă din casă în casă; și nu numai că sunt (sînt) leneșe, dar sunt (sînt) și limbute și iscoditoare, și vorbesc ce nu trebuie vorbit.		
5:14	Vreau, deci (dar), ca văduvele tinere să se mărite și să aibă copii, să fie gospodine la casa lor, ca să nu dea potrivnicului nici un (niciun) prilej de ocară,		
5:15	căci unele s-au și întors să urmeze pe Satana.		
5:16	Dacă vreun credincios, fie bărbat, fie femeie, are văduve în familie, să le ajute, și să nu fie împovărată cu ele Biserica, ca (pentru ca) să poată veni în ajutor celor cu adevărat văduve.		
5:17	Presbiterii care (cari) cârmuiesc bine, să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales cei ce (ceice) se ostensc cu propovăduirea și cu învățătura pe care o dau altora.		
5:18	Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura bouului când treieră bucate”; și: „Vrednic este lucrătorul de plata lui.”		
5:19	Împotriva unui presbiter să nu primești învinuire decât (de cât) din gura a doi sau trei martori.		
5:20	Pe cei ce păcătuiesc, muștră-i înaintea tuturor, ca și ceilalți să aibă frică.		
5:21	Te rog fierbinte (ferbinte), înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Hristos Isus și înaintea îngerilor aleși, să păzești aceste lucruri, fără vreun gând mai dinainte, și să nu faci nimic cu părtinire.		
5:22	Să nu-ți pui mâinile (mânile) peste nimeni cu grabă: și să nu te faci părtaș păcatelor altora: pe tine însuși păzește-te curat.		
5:23	Să nu mai bei numai apă, ci să iei și câte puțin vin, din pricina stomahului tău, și din pricina deselor tale îmbolnăviri.		
5:24	Păcatele unor oameni sunt (sînt) cunoscute și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă.		
5:25	Tot așa și faptele bune sunt (sînt) cunoscute: și cele ce nu sunt (sînt) cunoscute, nu pot să rămână ascunse.		
6:1	Toți cei ce sunt (sînt) sub (supt) jugul robiei, să socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca Numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie vorbite de rău.		

6:2	Iar cei ce au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască, sub (supt) cuvânt că Sunt „frați” ci să le slujească și mai bine, tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei lor, sunt (sînt) credincioși și prea iubiți. Învață pe oameni aceste lucruri, și spune-le apăsător.		
6:3	Dacă învață cineva pe oameni învățătură deosebită, și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos și de învățătura care duce la evlavie,		
6:4	este plin de mândrie, și nu știe nimic: ba încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte, din care (cari) se naște pizma, certurile, clevețirile, bănuielile rele,		
6:5	zădarnicile ciocniri de vorbe ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr și care (cari) cred că evlavia este un izvor de câștig. Ferește-te de astfel de oameni.		
6:6	Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire (mulțămire) este un mare câștig.		
6:7	Căci noi n-am adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.		
6:8	Dacă avem, deci (dar), cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns.		
6:9	Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care (cari) cufundă pe oameni în prăpăd, și pierzare.		
6:10	Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care (cari) au umblat după ea, au rătăcit de la (dela) credință, și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.		
6:11	Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândeța.		
6:12	Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică (vecinică) la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut aceea frumoasă mărturisire înaintea multor Martori (marturi).		
6:13	Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viața tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont,		
6:14	să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos,		
6:15	care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,		
6:16	singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii pe care nici un (niciun) om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea, și care are cinstea și puterea veșnică (vecinică)! Amin.		
6:17	Îndeamnă pe bogații veacului acestuia să nu se îngîmfe, și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele.		
6:18	Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții,		
6:19	așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie ca (pentru ca)să apuce adevărata viață.		
6:20	Timotee, păzește ce ți s-a încredințat; ferește-te de flecăriile lumești și de împotrivrile științei, pe nedrept numite astfel,		
6:21	pe care au mărturisit-o unii și au rătăcit cu privire la credință. Harul să fie cu voi! Amin.		
Total punctaj - maxim 452			